

[Hjermind.]

Efter Udvalgets Opfattelse vilde det kunne virke forargeligt, om konfiskeret Ejendom kunde erhverves af Personer, der uden at være straffet efter disse Bestemmelser, eller uden at deres Forhold faldt ind under den nævnte Lovgivning, havde udvist en særlig unational Holdning under Besættelsen, f. Eks. ved Medlemskab af D. N. S. A. P. eller andre lignende Organisationer.

Med Hensyn til det i § 20 omhandlede Udvalg skal jeg bemærke, at Udvalget har haft forskellige Overvejelser for om muligt at forenkle Administrationen af disse Forhold, men har afstaaet fra at stille Ændringsforslag, idet den højtærede Handelsminister over for Udvalget har givet Udtryk for, at han agtede at tilvejebringe en Forbindelse mellem det i § 7 omhandlede Nævn og Udvalget i § 20, hvilket man i Udvalget har anset for at være ønskeligt.

Om de øvrige Ændringsforslag skal jeg ikke gøre Bemærkninger ud over at henvise til, hvad der er sagt i Betænkningen, og til de Bilag, der er knyttet til denne; som Bilag er kun optaget nogle ganske enkelte af de skriftlige Henvendelser, der er modtaget.

Jeg skal da, idet jeg understreger Betydningen af, at denne Lov administreres fast og klart til Virkeliggørelse af dens Hovedformaal, Sikring mod en ny tysk økonomisk Infiltration i vort Erhvervsliv, paa Udvalgets Vegne indstille Lovforslaget til Vedtagelse med de foreslaaede Ændringer.

Hækkerup: Jeg kan i det væsentlige henholde mig til Ordførerens meget udførlige Redegørelse for Udvalgets Arbejde, men jeg vil dog gerne gøre enkelte Bemærkninger.

Der er først Spørgsmaalet om Provenuet af den konfiskerede Ejendom. Dette Spørgsmaal er drøftet udførligt i Udvalget, og i Betænkningen hedder det blot, at Ministeren „har oplyst, at nogen endelig Afgørelse i saa Henseende ikke er truffet, men at Ministeren nærede Forventning om, at Spørgsmaalet vilde blive afgjort i positiv Retning.“

Det, det drejede sig om, var jo, om det Overskud, der maatte fremkomme i Forhold til vor Kvota, vilde tilfalde os eller skulde indgaa i en Pulje. Herom har Ministeren oprindelig sagt, at det var hans Opfattelse, at det tilfaldt os. Nu formuleres det mere forsigtigt, og det harmonerer ogsaa med de Bemærkninger, hvormed den højtærede, Udenrigsminister ledsager Forslaget til Rigsdagsbeslutning om Danmarks Ratifikation af Aftalen om Erstatningsbetalingerne fra Tyskland, hvor det hedder, at hele dette Spørgsmaal om Overskuddet har været drøftet

paa Paris-Konferencen, og at man dèr fra en enkelt Side gjorde gældende, at man ikke kunde vente, nogen Stat vilde indbetale noget Overskud; men man har ikke dèr villet tage endelig Stilling, bl. a. fordi man regner med, at Spørgsmaalet ikke faar aktuel Betydning, og derfor kan man med Rette sige, at dette Problems Løsning ikke er præjudiceret.

Et andet Problem, som blev drøftet indgaaende i Udvalget, og som jeg gerne vil sige et Par Ord om, er Spørgsmaalet, hvorvidt denne Lov kan opfattes som en Eengangsforanstaltning eller ej. Spørgsmaalet kan med Rette rejses, fordi Lovens Hovedformaal jo er at unddrage disse Værdier fra den tyske Kapitalindflydelse, ligesom det hedder i den internationale Overenskomst, at vi har Pligt til at sikre os mod, at disse Værdier paa ny kommer ind under tysk Indflydelse. Paa dette Grundlag har Udvalget indgaaende drøftet dette Spørgsmaal, men man er havnet i, at det i Realiteten er en Eengangsforanstaltning, der tjener til at likvidere den nuværende tyske Kapitalindflydelse. Hovedhensynet for os har været, at vi ikke ansaa det for rimeligt at gaa videre, end vi internationalt var forpligtet til, og det positive Resultat af Forhandlingerne er blevet Ændringsforslaget under Nr. 15, den Klausul, som Udvalgets Ordfører saa udførligt gjorde Rede for.

Jeg skal derefter knytte et Par Bemærkninger til enkelte af Ændringsforslagene, som vi fra vor Side har tillagt ganske særlig Betydning. Der er først den Ændring, hvor efter Ordet „tysk“ tilføjes Ordet „fjendtlig“. Naar vi ønskede, at der i Loven skulde staa tysk, fjendtlig Ejendom, skyldtes det ikke alene, at vi ønskede en formel Overensstemmelse med Ordvalget i Paris-Konferencens Slutprotokol, men ogsaa at vi lægger noget reelt deri, idet vi ikke vilde gøre Bestemmelserne mere vidtgaaende, end det maatte anses for absolut nødvendigt efter Lovens Formaal. Jeg vil nu gerne erkende, at den Ændring, vi saaledes har faaet, til en vis Grad har mere formel end reel Betydning, fordi Loven jo ogsaa i sin ændrede Skikkelse stadig væk opererer med og maa operere med den Forudsætning, at al tysk Ejendom er fjendtlig. Det synes jeg alene ligger i Ændringsforslag Nr. 6 til § 2, hvor man udtrykkeligt definerer, hvad der ikke er tysk, fjendtlig Ejendom, denne Undtagelsesbestemmelse for Emigranter, der er anerkendt som Flygtninge af „De samvirkende danske Emigranthjælpekomiteer“. Mere reel Betydning faar dette Ændringsforslag, sammenholdt med Ændringsforslaget til § 5,